

KARACYNA (7) *sb f*

karacyna (4), **karacena** (3); karacyna *Calep* (3), *CzahTr*; karacena *KochFr*, *PudłFr*, *GrabPospR*.
k- (6), c- (1).

Pierwsze i drugie a jasne, końcowe prawdopodobnie jasne (tak w -a); -é- (1) KochFr, -e- (1) PudłFr.
sg *N* karacyna (2). \diamond *A* karacynę (2). \diamond *L* karacynie (1). \diamond *pl N* karaceny (1). \diamond *A* karaceny (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Zbroja, pancerz z łusek stalowych; lorica Calep, Cn; thorax Calep; arma pro singulis membris arte inflexa, lorica plumata a. squamata, pellis ahenis squamis in pluma auro conserta, squama Cn (7) : Calep 613a, 1066a; SLuchay bohátyrfki fynie/ Co to chodźis w cáráćinie [!]. CzahTr L2.

W połączeniach szeregowych (3): PudłFr 69; Calep 1066a; mogłby Krol Ie^{so} M. rofkázác/ poftárác fię o rzemieśniká dobrego/ ktory [...] będzie wftáwicznie robił ármáturę/ do komory Krolá Ie^{so} M. wedłuk zdánia Hetmánńkiego/ iáko zbroie/ káráceny/ ruśnice/ grotty/ fzáble/ y infze potrzeby woienne GrabPospR L.

W przen (1) :

W połączeniu szeregowym (1): Ia téz iáko Hektor záśię/ Wziáwłzy kárácéńę ná się/ Tarcz/ y fzáblę/ iáko brzytwę/ Stoczyłem z miłością bitwę. KochFr 6.

Synonimy: kirys, pancerz, pawęza, pierś, zbroja.